

Informasjon om Arvelig nekrotiserende myelopati (Hereditary necrotising myelopathy, ENM)

(pr november 2017)

Arvelig nekrotiserende myelopati er en nervesykdom som forekommer hos kooikerhund. Sykdommen karakteriseres av skader på det hvite vevet i ryggmargen med tilhørende nervefibrene. Sykdommen er kronisk progredierende, dvs. at den stadig forverrer seg.

Kliniske symptomer

Affiserte valper vil mellom 3 og 12 måneders alder vise tegn til svakhet i bakbeina. Problemene forverrer seg, slik at valpene får problemer med å gå.

Diagnose – behandling

Diagnosen stilles ut fra vevsprøver av ryggmargen. Gentesten er hovedsakelig ment som et avlsverktøy, men kan også brukes til å stille diagnosen på syke individer. Det fins ingen behandling for sykdommen. Valpene avlives når problemene blir for store.

Nedarving

Arvelig nekrotiserende myelopati nedarves autosomt recessivt. Autosomal recessiv nedarving innebærer at hunden må få ett sykdoms-gen fra hver av sine foreldre for å utvikle sykdom. Bare hunder som har sykdoms-genet i dobbel dose (homozygote) utvikler sykdom (se tabell).

DNA-test

Når du skal ta prøve av hunden din, henter du NKKs DNA-skjema via «Min side» på www.nkk.no. Dette skjemaet sendes IKKE til laboratoriet, men sendes NKK av eier sammen med prøvesvar/sertifikat når det kommer fra laboratoriet. Prøven MÅ tas og sendes av veterinær, som også må kontrollere hundens chip.

Mer informasjon om DNA-testing mm i følgende dokumenter:

DNA – laboratorier, tester, raser - oppdatert oversikt over DNA-tester med sentral registrering hos ulike raser og godkjente laboratorier.

Registreringshåndbok (Regler for registrering av hund) – oppdatert oversikt over raser med tilleggskrav til foreldre dyr for registrering av valper, f.eks. DNA-tester.

Skal hunden din DNA-testes? – praktisk informasjon om hvordan du går fram for å få testet en hund.

Mulige svar på DNA-testen

Diagnose	Forklaring
Fri (homozygot for det friske genet)	Hunden bærer ikke genet for sykdommen det er testet for, og vil ikke utvikle sykdommen. Den vil heller ikke gi noen sykdomsgener videre til sine avkom.
Bærer (heterozygot for sykdoms-genet)	Hunden bærer genet for sykdommen, men vil <i>sannsynligvis</i> ikke selv utvikle sykdommen. Dersom en bærer brukes i avl, må den kun pares med en hund som er testet fri for dette genet. Da vil ca. halvparten av avkommene være bærere, mens resten vil være fri for genet. Ingen avkom etter en slik kombinasjon vil utvikle sykdommen. <i>En bærer skal <u>ikke</u> pares med en annen bærer eller en hund som er syk/affisert.</i>
Affisert (homozygot for sykdoms-genet)	Hunden har fått genet for sykdommen fra begge sine foreldre, og er allerede syk, eller vil etter all sannsynlighet utvikle sykdommen.